

Nicolae DABIJA
academician, poet, D.H.C. al Universității Tehnice a Moldovei

Dragi Prieteni!

Lumea a început la Cucuteni.

Acolo s-a aflat prima capitală a lumii.

Europa însăși pare copila Cucutenilor.

Istoria Bătrânului Continent ce naștea la Cucuteni.

Așa cel puțin spun cronicile scrise cu linii și semne pe amforele modelate aici acum cu mai bine de cinci mii de ani în urmă.

Strămoșii noștri ne-au lăsat, drept mărturie că au existat, obiecte care pot fi pipăite, vase ornamentate cu fășii de cer, cupe cu însemne de meditații.

Ei n-au venit de undeva, ci s-au născut aici, în spațiul Carpato-Danubiano-Pontic.

Urmele lor se văd pretutindeni, aceștia călcând pe cele lăsate de Dumnezeu, care a umblat desculț pe aceste locuri, la facerea lumii.

În timp ce alte popoare, acum cu cinci mii de ani în urmă, veneau în sprijinul teoriei lui Darwin și încercau să coboare din arbori, ca să-și aleagă șefi de trib, strămoșii noștri – contemporani cu Gânditorul de la Hamangia și Zeița de la Sultana – construiau castele și-și alegeau regi, ca cel de la Cucuteni, înconjurat de multele lor regine în mormântul săpat ca o piramidă cu vârful către centrul pământului.

Pe când unele popoare mâncau din pumn, cucutenienii ospătau din recipiente de ceramică decorate cu dâre de aur și vopsele care nu se învechesc în milenii.

Cuptoarele de la Iurceni, Hoginești, Cărbuna au ars neîntrerupt vreme de cinci mii de ani.

Ele mai ard și acum. Pe aceleași locuri.

Întreținute de urmașii olarilor de acum cinci milenii.

Ca semn al continuității noastre.

Ca dovadă că vânturile istoriei și valurile de barbari n-au putut să ne smulgă din aceste spații, unde ne avem crescute în adânc rădăcinile.

Una dintre rădăcinile, care vorbesc de veșnicia noastră și care ne țin ca să nu lunecăm în niciunde, se numește Civilizația Cucuteni.

Vorbind despre ea vorbim despre trecutul, prezentul și viitorul nostru.

Ale unei națiuni ancorate în timp și ale unui popor ancorat în istorie.

Multe succese și mulțumesc!!!